

برندگان احتمالی نخل طلای ۲۰۲۲

پیش بینی اریک کان، منتقد ایندی وایر را درباره برندگان احتمالی نخل طلای کن در سال ۲۰۲۲ بخوانید.

به گزارش سایت خبری پرسون، اریک کان همچنین در این مطلب به این مسئله اشاره کرده که هیأت داوران وزین این دوره از جشنواره کن که ریاست آن را وینسنت لوندون عهده‌دار است احتمال دارد معیارهای متفاوتی را برای انتخاب برترین فیلم هفتادوپنجمین دوره جشنواره کن، لحاظ کنند. با این حال به نظر می‌رسد بتوان از هم‌اکنون شانس‌های اول نخل طلای این دوره از جشنواره کن را پیش‌بینی کرد.

بر همین اساس، به‌ترتیب ۸ فیلم «آر. ام. ان» ساخته کریستین مونگیو از رومانی، «زمان آرماگدون» به کارگردانی جیمز گری از آمریکا، «پسری از بهشت» ساخته طارق طالح فیلمساز مصری، «مثلث غم» به کارگردانی روبن استلوند از سوئد، «اُئو» ساخته پرژو اسکولیموسکی از لهستان، «همسر چایکوفسکی» ساخته کریل سربرنیکوف کارگردان روس، «۸ کوه» ساخته فلیکس فان‌گرونینگن از بلژیک و «خواهر و برادر» جدیدترین ساخته آرنو دپلشن از فرانسه، بخت‌های اول کسب جایزه نخل طلای کن در سال ۲۰۲۲ محسوب می‌شوند.

به گزارش ایندی وایر، پس اسکار، نخل طلای کن معتبرترین جایزه در صنعت سینماست. شاید بتوان پیش‌بینی‌هایی دقیق‌تری درباره برندگان جایزه اسکار ارائه داد، اما سابقه نشان داده پیش‌بینی برنده جایزه نخل طلای کن بسیار دشوار است.

فرمول ثابتی برای پیش‌بینی وجود ندارد

اغلب در هیأت داوران بخش رقابتی کن که متشکل از کارگردانان و بازیگران بزرگ عرصه سینماست، بحث‌های زیادی بر سر ارزش‌های سینمایی و طبیعت سینما به مثابه هنر درمی‌گیرد و از همین روی هیچ فرمول ریاضی ثابتی را برای پیش‌بینی برنده نخل طلای کن نمی‌توان به کار برد.

جایزه نخل طلا که از سال ۱۹۵۵ اهدا می‌شود، برای کارگردانی که آن را دریافت می‌کند، بالاترین اعتبار را در عرصه سینمایی به همراه دارد. دریافت‌کنندگان جوایز نخل طلا از «اورفه سیاه» ساخته مارسل کامو و «زندگی شیرین» به کارگردانی فدریکو فلینی تا «اینک آخرالزمان» ساخته فرانسیس فورد کاپولا را دربرمی‌گیرند.

در برخی موارد این جایزه به استعدادی نوظهور مانند ایپچاتپونگ ویراستاکول به‌خاطر ساخت فیلم «عمو بونمی که زندگی‌های گذشته‌اش را به یاد می‌آورد» یا «مربع» ساخته روبن استلوند اهدا شده و در برخی از موارد دیگر برای گرمیادداشت فیلمسازان کهنه‌کار بزرگ نظیر ترنس مالیک به‌خاطر ساخت فیلم «درخت زندگی» یا کن لوچ برای ساخت فیلم «بادی که کشتزار جود را تکان می‌دهد» اهدا شده است.

نظرات متفاوت رئیس و سایر داوران

در برخی موارد جایزه کن برخلاف نظر منتقدان و پیش‌بینی‌های انجام گرفته به کارگردانی اهدا شده که بسیاری فیلمشان را واجد شرایط دریافت جایزه کن نمی‌دانسته‌اند؛ زمانی که استیون اسپیلبرگ، رئیس هیأت داوران جشنواره کن بود، بسیاری خواهان اهدای نخل طلا به فیلم روسی «لوپاتان» بودند که در نهایت جایزه به فیلمی غیرمتعارف اهدا شد.

در سالی که فیلم «تونی اردمن» نظر منتقدان را به‌خود جلب کرده بود، جورج میلر، رئیس هیأت‌داوران از این فیلم خوشش نمی‌آمد و جایزه به فیلم «من دنیل بلیک هستم» اهدا شد. زمانی که پدرو المودوار، رئیس هیأت داوران جشنواره کن بود، از یکی از فیلم‌های عجیب جشنواره به نام «۱۲۰ تپش در دقیقه» خوشش آمده بود، فیلم مربع به‌عنوان برنده انتخاب شد.

اگرچه رئیس هیأت داوران بخش رقابتی دست بالاتر را در میان سایر اعضا دارد، اما او نیز در کنار سایر اعضای هیأت داوران دارای یک رأی است و تا روز ماقبل پایان جشنواره نمی‌توان به این نتیجه رسید که داوران عضو هیأت داوران جشنواره کن بر سر انتخاب یک فیلم به‌عنوان برنده جشنواره کن به یک نظر مشترک رسیده‌اند یا خیر.

کارگردانان انتخاب می‌کنند

امسال بازیگری به نام وینسنت لوندون که در سال گذشته در فیلم «تیتان» برنده جایزه نخل طلا نقش‌آفرینی کرده بود، رئیس هیأت‌داوران است. او بیشتر به بازی در فیلم‌های اجتماعی شهره است. در دوره‌هایی که بازیگران غالب اعضای هیأت داوران را به‌خود اختصاص می‌دهند، بیشتر نظرشان با فیلم‌های عاطفی و احساسی است، اما فیلمسازان عضو هیأت داوران اغلب انتخاب‌هایشان فیلم‌های ریسکی‌تر و جاه‌طلبانه‌تر است.

اکنون کارگردانان در هیأت داوران کنونی تعدادشان از بازیگران بیشتر است و همه آنها فیلم‌هایی را در سال‌های اخیر در جشنواره کن به نمایش

درآورده‌اند. اصغر فرهادی با فیلم «قهرمان» حضور موفقی در جشنواره سال گذشته کن داشته، لاج لی فیلم «بینوایان» را در کن به نمایش درآورد. جف نیکولز با فیلم «افترا» و جواکیم تریر با «بدترین آدم دنیا» نیز حضور موفقی در کن داشته‌اند.

همه این کارگردان‌ها در آثار خود هنر فیلمسازی را با مهارت تام با جنبه‌های احساسی و عاطفی درهم می‌آمیزند. نکته دیگری هم که وجود دارد این است که هر یک از اعضای هیأت‌داوران ۲ یا ۳ فیلم در طول ۱۲ روز برگزاری جشنواره تماشا می‌کنند. در نتیجه روبه‌روز نظر اعضای هیأت‌داوران با دیدن فیلم‌های جدید متحول می‌شود و تغییر می‌کند و نمی‌توان تا یک روز پیش از پایان جشنواره به‌طور دقیق پیش‌بینی کرد که آنان بر انتخاب چه فیلم‌هایی نظر دارند و آیا به جمع‌بندی مشترکی رسیده‌اند یا خیر؟

منبع: همشهری آنلاین